

største betydning, at barnet har nær tilknytning til en person uden for børneværnet.

Værgebeskikkelsen påhviler skifteretten, i København magistratens 1. afdeling, men denne myndighed kan ikke altid være opmærksom på, om der er behov for værgebeskikkelse, hvorfor det er naturligt at pålægge børneværnet at forandlede beskikkelsen og at være behjælpelig med at finde frem til egnede emner til at overtage værgemålet.

Til § 27.

Bestemmelsen er en sammenfatning af regler i den gældende lovs §§ 51 og 59 om, i hvilke tilfælde børne- og ungdomsværnet kan iværksætte foranstaltninger til støtte for børn og unge, og hvilke foranstaltninger der kan blive tale om at iværksætte. Ud fra princippet om forborgens enhed er bestemmelserne formuleret på en sådan måde, at der principielt ikke er noget i vejen for, at en hvilken som helst af de i stk. 2 nævnte hjælpeforanstaltninger eller flere forskellige foranstaltninger anvendes i en hvilken som helst af de i stk. 1 nævnte situationer, når den i stk. 3 fastsatte betingelse er til stede, det vil sige, når foranstaltningen er påkrævet af hensyn til barnets eller den unges tarv.

Med den valgte opstilling er der givet børne- og ungdomsværnene meget fri adgang til at vælge netop den foranstaltning, som i det enkelte tilfælde må anses for at være den mest hensigtsmæssige. Hermed følger tilsvarende ansvar for børne- og ungdomsværnene med hensyn til at undersøge og udnytte mulighederne til bunds.

Med hensyn til de enkelte hjælpeforanstaltninger bemærkes:

Advarsel er afløst af den mere positive vejledning til forældrene eller den, der faktisk sørger for barnet, om hvad der kan gøres for at rette på forholdene, idet en isoleret advarsel må anses for at være af tvivlsom værdi.

Henstilling eller pålæg kan gives om de samme forhold, som hidtil er omfattet af § 51 i den gældende lov. Det må fremhæves, at de muligheder, der er peget på, ikke på nogen måde er udtømmende. Henstilling eller pålæg kan angå så at sige et hvilket som helst forhold, som det påhviler forældrene at påse. F. eks. kan det vedrøre barnets ernæring eller påklædning eller anvendelsen af et bidrag i henhold til forborgsloven, jfr. den gældende lovs § 42, stk. 1, 1. punktum, eller adgangen i myndighedslovens § 39 for forældrene til at tage den unges arbejdsindtægt i varetægt. Pålæg kan også være rettet direkte til en ung. Adgangen til at give pålæg begrænses af, at de skal kunne gennemføres, uden at barnet anbringes

uden for hjemmet, medmindre betingelserne i § 28 er til stede.

De nærmere regler om tilsynsværger findes i kapitel 5.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 3, indebærer en udvidelse i forhold til den gældende lovs § 51, stk. 1, nr. 3, sidste punktum. Sådan foranstaltning har hidtil kun kunnet gennemføres med forældrenes tilslutning, medmindre betingelserne for anbringelse uden for hjemmet i § 60 er tilstede. Undersøgelse kan dog kræves i medfør af den gældende lovs § 10 som led i børneværnsagens forberedelse. Man har ikke ment, at børneværnet bør være udelukket fra i særlige tilfælde at give forældrene pålæg om at søge læge eller psykolog med barnet eller den unge eller selv at sørge herfor, herunder at betale for hjælpen. Såfremt der bliver tale om indlæggelse, vil forholdet være omfattet af de særlige retsbeskyttelsesbestemmelser i § 28 og følgende.

Bestemmelserne i nr. 4 om ydelse af økonomisk hjælp er gjort noget smidigere end de hidtidige regler. Bestemmelsen om, at trang er en betingelse for hjælp, er således afløst af bestemmelsen om, at hjælpen skal være nødvendig af hensyn til barnets tarv. Betingelsen, at anbringelse uden for hjemmet herved kan undgås, er udeladt, idet økonomisk hjælp også i andre tilfælde kan være nødvendig og hensigtsmæssig. Man har heller ikke ment fortsat at kunne opretholde begrænsningen af hjælp til huslig bistand til hjem, hvor der forborges mere end 1 barn. I visse tilfælde vil det være rimeligt og økonomisk forsvarligt at yde huslig bistand også i tilfælde, hvor der kun er eet barn i hjemmet. Man har endvidere ment, at man principielt må ligestille de situationer, hvor en fader og en moder er syge. I tilfælde, hvor faderen er den, der er hjemme hos børnene, medens moderen er udearbejdende, bør der kunne ydes hjælp på samme måde, som hvor situationen er omvendt. Den heromhandlede hjælp træder ikke i stedet for husmoderafløsning, men supplerer denne, når muligheden for husmoderafløsning er opbrugt eller helt mangler.

Bestemmelsen i nr. 5 svarer til den gældende lovs § 59, stk. 1 og 2, og — når den sammenholdes med § 28 — tillige til den gældende lovs § 60, stk. 1. § 60, stk. 2, er udeladt, jfr. de almindelige bemærkninger i afsnit III. 6. d.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 59, stk. 1, sidste punktum, hvorefter der kan træffes aftale med forældrene om, at barnet ikke kræves hjemgivet inden for en vis frist, er ikke opretholdt, jfr. de almindelige bemærkninger i afsnit III. 6. e.

Stk. 3 forudsætter, at særlige hjælpeforanstaltninger i almindelighed iværksættes efter anmodning af forældrene, men indebærer dog, at de kan iværk-